

2005 - годината на Зеления гървен петел

В много страни на Азия новата 2005-а година ще бъде годината на Зеления гървен петел. Ще я посрещнат с фойерверки и надежда на 9 февруари. Има различни легенди защо всяка година от 12-годишния зодиакален цикъл на източните народи е символизирана от някое животно. Ето какво разказват за това в Китай.

Как започнали да броят годините по животните

Разказват, че някога, много отдавна, годините се нивели една след друга, без някой да знае как да ги брой. Тогава самият Юй-ди, Нефритовият господар, научил хората как да следят годините по животните.

Повикал Великият Юй-ди всички животни и птици в своя Небесен дворец. В тези далечни времена котката и мишката живеели дружно като сестри. Зарадвали се те, че са поканени в двореца и се уговорили да отидат заедно. Пък котката, нали обичала да си поспи, помолила мишката: "Ти, сестричке, знаеш каква съм сънливка. Моля те, събуди ме утре, за да не закъснея за двореца". Тупнала се мишката с лапа в гърдите, изпъчила се и обещала: "Спи спокойно и нямай грижа - непременно ще те събудя!" Котката си почистила мустаците и заспала.

А на другата сутрин мишката станала в зори и дори не помислила да буди котката. Закусила и се отправила към Небесния дворец. Нефритовият господар бил поканен в Небесния дворец и дракона, който живеел в морските дълбини. "Мен сигурно ще ме наградят" - решил драконът. И как да не си мисли така, като видът му бил на истински воин - бронята му блестела, мустаците юнашки стърчат. Само едно му липсвало - главата му гола, като яйце. "Ех, - помислил си драконът. - Ако можех да си намеря рога, нямаше да има по-красив от мен!" Хрумвало му да помоли някой да му услужи с рога за една седмица. Тъкмо се подал от водата и - какво да види - разхожда се петелът по брега, стъпва важно, пъчи се. А в тези времена петлите имали огромни красиви рога. Зарадвал се драконът, изплувал и се примолвил на петела: "Моля те,

петльо, дай ми за малко рогата си - да отида утре с тях в Небесния дворец!" "Не мога, братко драконе" - отговорил петелът. "Извинявай, но утре и аз съм поканен в Небесния дворец." "На теб, петльо, рогата хич не ти отиват, главата ти е малка, а на мен са ми съвсем таман. Дай ми ги, моля те" - помолил пак драконът.

Чула ги стоножката, която тъкмо се измъкнала от някаква цепнатина. И нали обичала да си пъха носа в чуждите работи, решила да се обади: "Дай ми рогата си, петльо, поне веднъж. Виждам как ти се моли! Аз гарантирам, че ще ти ги върне".

Съгласил се петелът. Той и без ро-

га си бил красив, пък нали и стоножката гарантирала - защо да не услужи на дракона? Събрало се на другия ден всичко живо в Небесния дворец. Излязъл Нефритовият господар и казал: "От днес ще броим годините по зверовете и птиците. А на кои ще се падне тази чест, решете вие!" Помислили животните и решили - избрали дванадесет: вола, коня, овцата, кучето, свинята, заека, тигъра, дракона, змията, маймуната, петела и мишката. Защо точно тях избрали - не знае никой. Но решеното - решено!

За избиране - избрали.

Но как да се подредят, от кого пръв да започне броенето? "Най-голям е волът, нека той да бъде пръв" - решил Нефритовият господар. Всички се съгласили, дори тигърът, но малката мишка се обадила: "Аз съм по-голяма от вола. Мен, щом ме видят, и веднага викат: Ау, каква голяма мишка!"

Никой никога не крещи: "Ау, какъв голям вол! Значи, хората смятат, че съм по-голяма от вола." Заспорили животните - лъже ли мишката, измисля ли си! Решил тогава Нефритовият господар да отидат при хората и да проверят. Така и направили. И се оказало, че мишката е свършено права.

Хората хвалели вола - колко е хубав, охранен, здрав. Но никой не казал, че е голям. А мишката се покатерила на гърба му и щом я видели, хората се развикали: "Боже, вижте, каква голяма мишка!" Чул това Нефритовият господар и отсякъл: "Щом хората смятат, че мишката е по-голяма от вола, тя ще бъде първа, а волът - втори". Така и решили. Върнала се мишката у дома, ще се спуска от гордост, че е първа сред животните. А котката тъкмо се събудила. И страшно се учудила, защо още не тръгват за двореца. "Ти още ли спиш?" - попитала мишката. "Ние вече се връщаме от Небесния дворец. Избрахме дванадесет животни, за да броим по тях годините, а аз съм първа сред всич-

ки." Разсърдила се котката: "Защо не ме събуди? Нали обеща!". "Забравих." - безгрижно отвърнала мишката. "Пък може и да не съм искала. Аз да не съм ти слугиня!" Котката се разярила, хвърлила се върху мишката и ѝ презризала гърлото - мишката дори не успяла да писне. От този ден котката и мишката са най-върли врагове.

А петелът се върнал вкъщи тъжен. "Нефритовият господар постави дракона преди мен, заради моите рога на главата му" - мислел си той. И решил на всяка цена да си върне рогата. Отишъл при дракона и си ги поискал. Драконът се изненадал: "Ти пък, петльо, за какво са ти рога? Без тях си много по-красив. Те на мен повече ми отиват."

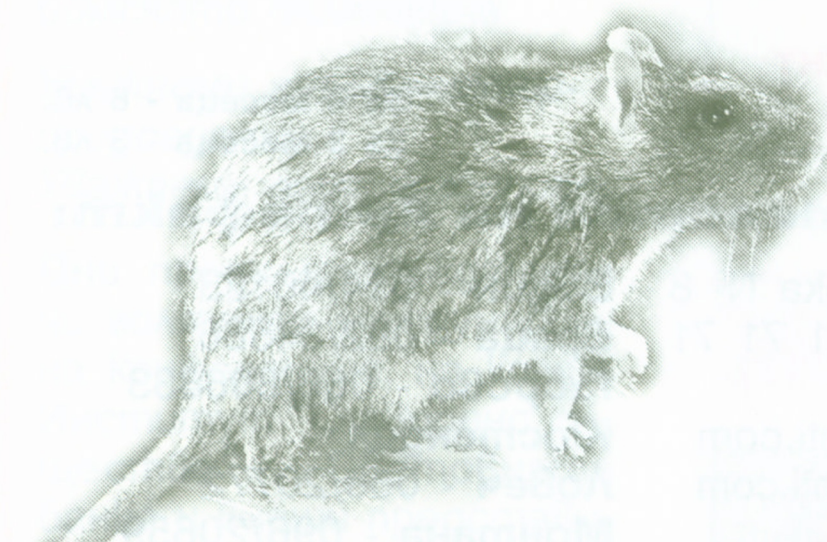
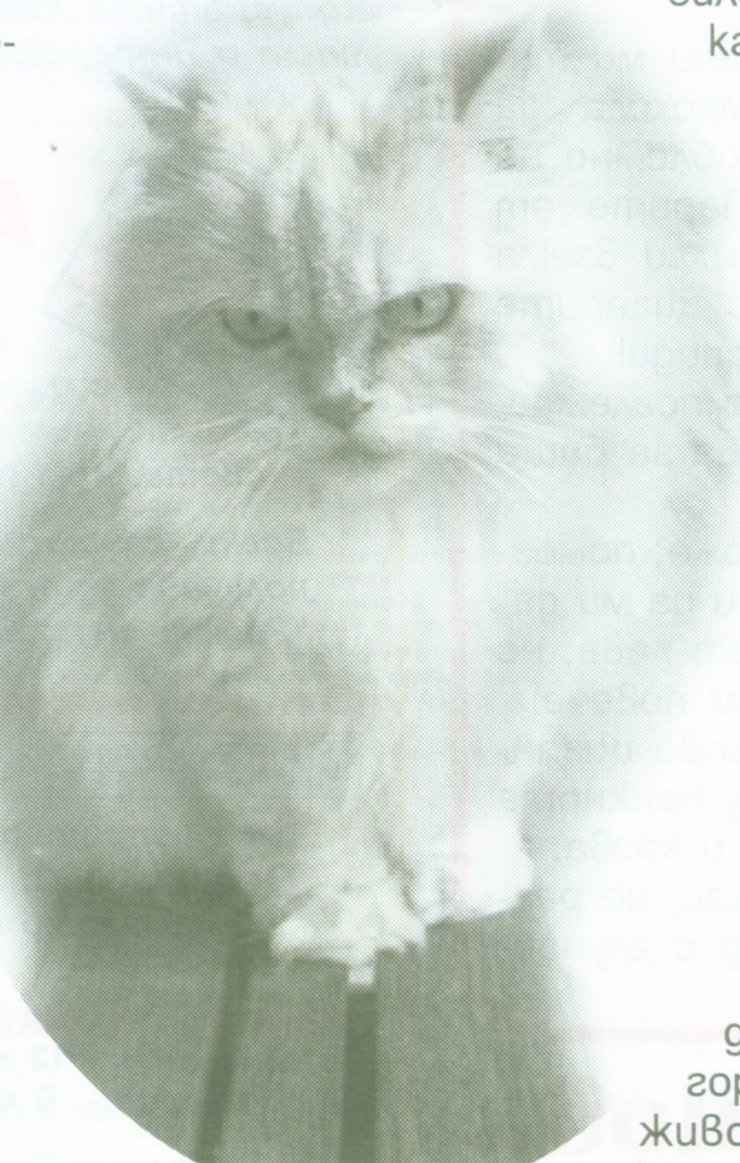
"Може и да ти отиват", казал петелът. "Но рогата са си мои. Взе ги, сега ми ги върни!" Драконът се замислил, поклонил се учтиво и отвърнал: "Не се сърди, петльо, но, виж, стана късно, време е да поспим. А за рогата ще говорим друг път." И се скрил в дълбините.

Ядосал се петелът, запляскал с крила и закрепил с цяло гърло. Но драконът хич не го и чувал дълбоко под водата. Тогава петелът решил да намери стоножката - нали тя гарантирала за дракона. "Госпожо стоножко", казал той. "Накарайте дракона да ми върне рогата! Нали вие обещавате!" Помислила стоножката, помислила и проронила: "Ще ти върне рогата драконът, петльо, ще ти ги върне. Пък и да не ти ги върне, аз какво да направя? Сам виждам, мога ли да го намеря в дълбините. А и да го намеря, как да го накарам?" "Ама, как тогава гарантира за него, защо се набърка в чуждите работи" - разярил се петелът.

"Не си търси виновни, уважаеми" - отвърнала стоножката. "Ти сам си даде рогата. А аз просто така гарантирах. Откъде да знам, че не може да му се върне? Не ти провървя и толкова! Сам си си виновен. Друг път мисли, преди да правиш нещо!" Ядосал се петелът още повече, протегнал шия, клъвнал стоножката и я глътнал. Оттогава, щом види стоножка, петелът се хвърля да я къве. А сутрин, щом изгрее слънцето, крещи с цяло гърло: "Братко драконе, върни ми рогата!"

Китайска приказка

От световната мрежа преведе и преразказа
Даниела ПАНАЙОТОВА

Дром громендар®
Издателска къща "Куна"
Главен редактор:
Васил Чапразов

Адрес на редакцията: София 1142, ул. "Любен Каравелов" 31, ап. 6
Тел./факс: (+359 2) 986 50 27
E-mail: drom@applet-bg.com • Web page: http://www.applet-bg.com/drom/index.html
Публикуваните материали изразяват мнението на авторите

Изплащане на хонорари - в редакцията на вестника, всяка последна седмица от месеца; Вторник и четвъртък от 12 до 15 часа.

При използване в ефир и печатване на текстове и снимки позоваването на вестник "Дром громендар" е задължително.